

Til: Stortingets næringskomite

Oslo, 07.11.2016

Synspunkter på skogmeldingen

Stortingsmeldingen (Meld. St. 6 2016-2017) gir en god beskrivelse av situasjonen, mulighetene og utfordringene for norsk skognæring. Den viser at skogen må spille en sentral rolle i det grønne skiftet og i arbeidet for å redusere klimagassutslippene.

Strategi for økt biomasseproduksjon

Regjeringens ekspertutvalg for grønn konkurransekraft skriver:

«Skogen vil spille en avgjørende rolle i omstillingen til lavutslippssamfunnet. Scenariene FNs klimapanel bygger på viser at klimamålene forutsetter massiv økning i bruk av biomasse globalt og mange av scenariene forutsetter karbonnegative løsninger som planting av skog på nye arealer og bio-CCS.»

Meldingen viser at regjeringen ønsker et aktivt skogbruk. Meldingen gir tydelige signaler om å videreføre eller styrke dagens ordninger for å stimulere til økt mobilisering av biomasse. Blant gjennom skogfundsordningen og tilskudd til skogkultur og skogsveier.

Vi savner imidlertid en konkretisering av ambisjonsnivået og mer målrettede tiltak for å kunne mobilisere mer biomasse på kort og lang sikt.

Alle de scenarier FNs klimapanel baserer seg på forutsetter økt hogst (51-200 %). Scenariene som er i tråd med 2 gradersmålet innebærer også en 6-dobling av bruken av bioenergi globalt. Scenariene innebærer videre tilplanting av skog på et areal større enn hele Oceania.

I Norge viser Miljødirektoratets tiltaksanalyser også at skogen vil spille en helt avgjørende rolle. Jo, større ambisjoner man har for å redusere klimagassutslippene, jo større blir det absolutte og relative behovet for å mobilisere mer biomasse. Ulike bransjer har som et bidrag til regjeringens utvalg for Grønn konkurransekraft utviklet veikart for hvordan utslippene kan reduseres/fjernes. Veikartene viser at behovet for skogsråstoff må forventes å bli enda høyere enn tidligere anslått.

Dagens virkemiddelbruk rettet mot primærskogbruket må forsterkes for å mobilisere mer biomasse på kort og lang sikt.

Strategi for forsert utvikling av nye markeder

Alt som kan produseres av olje kan også produseres med trevirke som råstoff.

Lykkes Norge med å være i front av utviklingen av fremtidens grønne løsninger, legger vi til rette for kompetanse og industrielle strukturer som vil være viktig for fremtidens konkurransedyktighet og velferd.

Stortingsmeldingen beskriver mange av de industrielle mulighetene på en god måte. Det fremstår imidlertid som om regjeringen mener disse mulighetene vil kunne realiseres gjennom gode generelle rammebetingelser for norsk næringsliv.

Et slikt utgangspunkt er ikke tilstrekkelig til å realisere det fantastiske potensialet for nye arbeidsplasser og verdiskaping.

Regjeringens ekspertutvalg for grønn konkurransekraft er tydelige på behovet for særskilte tiltak:

*«Skogbasert næringsvekst må være markedsbasert, hvilket betyr at veksten må komme i markeder som har gode forutsetninger til å bli bedriftsøkonomisk lønnsomme og internasjonalt konkurransedyktige. **Men for at skogbaserte løsninger skal kunne bygge seg opp til å erstatte fossilbaserte produkter, så trengs særskilt tilrettelegging og økonomisk særbehandling i en overgangsperiode. Dette gjøres mest effektivt gjennom å stimulere etterspørselen etter norsk biomasse fra skog** (vår utheving). Økt bærekraftig bruk av den norske skogen vil legge grunnlag for utslippsreduksjoner i andre sektorer og økt lagring av karbon på lengre sikt.»*

Utviklingen av markedet for biodrivstoff kan tjene som en illustrasjon. Så lenge de eksterne kostnadene ved bruk av fossile ressurser ikke er priset inn fullt ut (prisingen bør baseres på en plan for utfasing) er ikke biodrivstoff konkurransedyktig. I tillegg er det betydelige teknologiske barrierer. Regjeringen har erkjent disse barrierene og lagt frem en plan der man gjennom et omsetningspåbud og avgiftsmessig særbehandling sikrer at biodrivstoff kommer inn i markedet. Ved at man i tillegg stiller krav om at veksten i biodrivstoffmarkedet skal tas med avansert biodrivstoff med særlig høy klimanytte, tilrettelegger man for storskala industriinvesteringer i biodrivstoffproduksjon basert på norsk skogsråstoff. Regjeringen tar med andre ord grep som er gode både for klima og for industriutvikling, men det industrielle perspektivet er overhode ikke en del av begrunnelsen for opptrappingstempoet eller innretningen av biodrivstoffpolitikken.

Rapporten «Grønn konkurransekraft» peker spesielt på følgende markeder for trebaserte grønne produkter:

- Økt bruk av tre i bygg
- Bioraffinering
- Nye innsatsfaktorer til fôrindustrien
- Trekull som erstatter kull i prosessindustrien
- Bioetanol til plastproduksjon
- Biodrivstoff

For å realisere mulighetene på disse områdene må det skapes grunnlag for lønnsom produksjon av varene gjennom markedet. Med unntak av biodrivstoff til veitrafikk har myndighetene ikke sørget for å etablere markeder for nye grønne produkter basert på trevirke.

Regjeringen bør derfor bes om å komme tilbake i revidert nasjonalbudsjett 2017 med en strategi med konkrete tiltak for å etablere markeder med forutsigbar etterspørsel etter grønne trebaserte produkter. Vi mener det er naturlig å ta utgangspunkt i de markedsområdene som «Grønn konkurransekraft» har pekt på som spesielt aktuelle.

For biodrivstoff til veitrafikk er det blitt etablert et marked. Norges Skogeierforbund mener omsetningspåbudet bør trappes opp langt raskere enn det regjeringen legger opp til. Etter vår mening bør kravet være 20 % i 2020, med en videre forutsigbar opptrapping mot 2030. Det er også avgjørende at det forutsettes at økningen i biodrivstoffomsetningen skjer ved bruk av avansert biodrivstoff. Vi viser for øvrig til vårt brev 28. oktober 2016 som er sendt i kopi til komitéen.

For lufttrafikk er det så langt ikke etablert noe vesentlig marked for biodrivstoff. Hvordan dette bør skje, forutsettes avklart gjennom den strategien regjeringen bør legge fram i revidert nasjonalbudsjett 2017.

Økt bruk av tre i bygg gir både stor klimagevinst og grunnlag for høy verdiskaping.

Følgende tiltak vil bidra til å utvikle dette markedet:

- Byggteknisk forskrift bør revideres slik at livssyklusanalyser legges til grunn ved beregning av klimagassutslipp.
- Offentlige anskaffelser bør brukes for å legge til rette for økt bruk av fornybare bygningsmaterialer. Dette kan sikres når forskrift til ny lov om offentlige anskaffelser nå skrives.
- Direktoratet for byggkvalitet (DIBK) bør sørge for at det utvikles standardiserte metoder og verktøy som setter alle som etterspør varer fra byggesektoren i stand til de riktige miljøinnkjøpene.
- Plan- og bygningsloven bør brukes mer aktivt for å bidra til økt bruk av tre i nye bygg.

Skogkulturtiltak Æ CO₂-binding og oppbygging av biomasse

Det totale investeringsomfanget i skogkultur er avgjørende for nivået på skogproduksjonen og dermed for CO₂-opptaket. Den store tilveksten og det store CO₂-opptaket i norske skoger, er et resultat av de store skogkulturinvesteringene i forrige århundre. På samme måte vil dagens investeringer være avgjørende for skogens CO₂-opptak og mulighetene for å bruke biomasse i framtida.

Skogfondsordningen og tilskuddsordningen er helt avgjørende for å kunne øke skogkulturaktiviteten. Dette er stort sett investeringer med et tidsperspektiv på 60-80 år, og som derfor fortøner seg som mindre privatøkonomisk interessant for den enkelte skogeier. Samfunnsøkonomisk er imidlertid disse investeringene svært lønnsomme, ikke minst med tanke på klimagevinstene.

Det er positivt at meldingen legger vekt på fortsatt å stimulere til økt skogkulturaktivitet gjennom skogfond og tilskudd. Skal aktiviteten øke, må imidlertid satsingen økes.

Klimaforliket føringer om å satse på planting av skog på nye arealer, tettere planting, gjødsling og planteforedling er fulgt opp, men tempoet i arbeidet er moderat.

Med tanke på den store betydningen planting av skog på nye arealer er tillagt av FNs klimapanel, er det beklagelig at en ikke har kommet lengre med planting av skog på nye arealer som klimatiltak her i Norge. Skogeierforbundet vil understreke betydningen av at en allerede nå i pilotfasen legger forholdene til rette for at fullskalaimplementering kan skje umiddelbart etter at pilotfasen er over.

Norges Skogeierforbund vil understreke det meldingen sier om behovet for å øke investeringene i ungskogpleie. Dette er et tiltak som er avgjørende for å kunne produsere kvalitetsvirke, som er viktig med tanke på lønnsomheten ved hogst og som vil bidra til å gjøre skogen mer robust mot klimaendringer. Tidlig ungskogpleie er det viktigste tiltaket for å gjøre skogen mer stabil og tåle ekstremvær. En styrking av tilskuddene til ungskogpleie er derfor svært viktig.

Skogeierforbundet vil også peke på betydningen av å sikre rask foryngelse med tilfredsstillende tetthet og godt plantemateriale, spesielt på arealer med høy bonitet og god tilgjengelighet. Konkurransen med annen vegetasjon og angrep av gransnutebiller kan gjøre dette utfordrende og regjeringen bør derfor bes om at det etableres en ordning som målrettet stimulerer til tilfredsstillende foryngelse av slike arealer.

Eiendomsstruktur

Det er ønskelig med større omsetning av skogeiendommer. Dette vil bidra til mer bevisste og aktive eiere, og også gi muligheter for å utvikle større økonomiske enheter. For å stimulere til økt omsetning bør gevinstbeskatningen ved salg av landbrukseiendom ut av familien fjernes fullstendig, slik det er gjort ved overdragelse innad i familien.

I debatten rundt eiendomsstruktur fremmes det fra enkelte at det er vesentlig mindre aktiv ressursutnyttelse på de små eiendommene enn på de store. SSBs tall, som viser at det avvirknes sjelden på de små eiendommene, brukes som «bevis» for at ressursutnyttelsen er mindre på de små eiendommene. Dette er misbruk av statistikk. Selfølgelig går det mange år mellom hver gang man hogger på en liten eiendom. Dersom en i stedet sammenligner avvirkningen per arealenhet på små og store eiendommer, viser dette at det i perioden 2010-2015 ikke var signifikant forskjell i avvirkningen per dekar i ulike eierkategorier.

Aktivitetsnivået på små eiendommer er derfor ikke et godt argument for at eiendommene bør bli større.

Skogeierandelslagene organiserer norske skogeiere slik at skogdriften skal kunne gjennomføres mest mulig effektivt, også på mindre eiendommer. Den teknologiske utviklingen, effektivt samarbeid om drift og betjening av markedet har medført en produktivitetsutvikling i norsk skogbruk få andre bransjer har opplevd. Samvirkets arbeid har vært avgjørende for denne utviklingen, og for at en betydelig del av den verdiskapingen økt aktivitet og produktivitet har gitt, tilfaller et stort antall små og mellomstore eiere over hele landet.

Skogbruksaktivitet og skatt

Skogfondsordningen er avgjørende for norske skogeiere.

Skogfondsmidlene kan brukes til blant annet skogkultur, bygging og ombygging av skogsveger, skogbruksplanlegging og miljøtiltak. Skogfondsordningen stimulerer til investeringer i skogbruket, og er avgjørende for å få til en god skogforvaltning. Skogfondsordningen, sammen med en ordning for inntektsutjevning (dagens ordning med gjennomsnittsligning eller regjeringens foreslåtte tømmerkonto) er de viktigste skattegrepene for den enkelte skogeier.

Norges Skogeierforbund vil peke på at flat skatt på skogsinntekt ville gjort det mer attraktivt for skogeierne å hogge. Skogbruket i Norge ville med det fått en skattlegging på tilsvarende nivå som sine konkurrentland. Dette ville også kunne gitt et vesentlig enklere skattesystem. Det er verdt å merke seg at skoginntekt i svært liten grad er et resultat av eget arbeid, men av at man som forvalter av en eiendom, gjennom bruk av spesialiserte tjenesteleverandører, sikrer en effektiv utnyttelse av ressursene.

Skogsveier

Skogsbilveinettet er avgjørende for å kunne drive et lønnsomt skogbruk. Det sikrer tilgangen til ressursene og effektiv skjøtsel av skogen, og har stor betydning for kostnadene ved hogst og framkjøring av tømmer til leveringssted.

Norges Skogeierforbund registrerer at meldingen gir klare signaler om fortsatt satsing på skogsveier. Dette er positivt, men satsingen bør konkretiseres.

Som Skog22 dokumenterte, er det svært viktig for skogbruket at det gjennomføres et betydelig løft i veiinvesteringene i den kommende 20-årsperioden. Investeringsbehovet er beregnet til 500-600 mill kr per år. Behovet for et slikt løft i en tidsavgrenset periode er knyttet til:

- I de tradisjonelle skogstrøkene er det et stort behov for opprusting og modernisering av eksisterende veinett for å møte tidens og framtidens krav som innebærer at veiene må kunne brukes av betydelig større tømmerbiler enn det de opprinnelig ble bygd for. I tillegg er det et visst behov for nybygging av veier.
- På Vestlandet og Nord-Norge er det først og fremst behov for å bygge nye veier. Her er det bygd opp store virkesressurer som uten veibygging ikke vil la seg utnytte økonomisk.

Selv om næringen selv finansierer 50-60 % av investeringene er det avgjørende at staten som i dag bidrar med det resterende for å sikre en rasjonell framtidensrettet infrastruktur på tvers av eiendomsgrensene. Det bør derfor gis signal om at bevilgningen bør trappes videre opp slik at dette investeringsløftet kan gjennomføres.

Skogbruk og biologisk mangfold

I meldingen pekes det på at økt avvirkning skal kombineres med styrkede miljøhensyn i skogbruket. Norges Skogeierforbund vil peke på at det i meldingen er redegjort både for de miljøhensyn som tas og resultatene av disse ute i skogen.

Det biologiske mangfoldet i skogen utvikler seg meget positivt.

Selv om Norges Skogeierforbund stort sett er enig i meldingens beskrivelse av situasjonen, finner vi grunn til å minne om:

- Praktisk talt hele norsk skogbruk har vært miljøsertifisert fra år 2000.

- Det var Norges Skogeierforbund som tok initiativ til ordningen med frivillig vern, og som sammen med Miljødirektoratet står for den praktiske gjennomføringen av verneprosessene.
- Skogbrukets miljøarbeid har vært basert på en livsmiljøtilnærming ut fra erkjennelsen om at det er mengden med egnete livsmiljøer som er avgjørende for artene. Livsmiljøene sikres gjennom nøkkelbiotoper og ved å ta en rekke andre hensyn.
- Den økologiske tilstanden i de norske skogene blir stadig bedre. Det blir mer gammel skog, mer død ved, mere grove gamle trær og mer lauvskog.
- Situasjonen for sjeldne og truede arter med spesielle krav til livsmiljø har dermed blitt vesentlig bedre. Dette gir seg utslag i større populasjoner av de aller fleste skogarter som er sjeldne eller truet, og ved at skogen gir grunnlag for at nye arter som har sin hovedutbredelse vest, sør eller øst for Norge etablerer seg her i landet.
- Det har derfor blitt flere (og ikke færre) arter i de norske skogene og større populasjoner av arter som kunne vært truet hvis skogbruket ikke tok hensyn.

Norges Skogeierforbund mener på denne bakgrunn at det ikke er noe som tilsier at det generelt er behov for økte restriksjoner på skogbruket. Det vil imidlertid alltid være behov for forbedring. Dette må baseres på kunnskap om utviklingen av den økologiske tilstanden i skogen. Landsskogtakseringens systematiske registrering av skogen i Norge og rødlistene for arter og naturtyper er viktig i en slik løpende overvåking og vurdering av utviklingen. Dette, sammen med annen ny kunnskap og erfaringer med de tiltak som blir gjennomført, må legges til grunn for å kontinuerlig forbedre og målrette skogbrukets miljøarbeid. Dette er satt i system gjennom miljøsertifiseringen i skogbruket.

Norges Skogeierforbund er positive til regjeringens signaler om å videreføre samhandlingen mellom offentlige virkemidler og næringens eget miljøarbeid. Vi er også enig i behovet for å forbedre kvaliteten på informasjon i ulike miljødatabaser slik at informasjonen kan tas inn i den løpende planlegging av enkeltdrifter. Vi vil peke på at det her er gjort et stort skritt i riktig retning gjennom etablering av Skogportalen, men at det fortsatt er behov for forbedringer.

Skogeierforbundet er positive til at skal framskaffes bedre kunnskap om kvalitetene i den eldre skogen i Norge. Vi forutsetter imidlertid at dette arbeidet baseres på vitenskapelige metoder slik Stortinget tidligere har bestemt.

Vi stiller oss også positive til at næringen sammen med departementene vurderer tiltak for økt ivaretagelse av nøkkelbiotoper. Miljøregistreringen har til nå vært et spleiselag mellom skogeier og offentlige myndigheter. Registreringene har derfor vært gjort primært i eldre skog, og fortrinnsvis i områder der det er aktivt skogbruk. Vi vil peke på at offentlig full-finansiering av miljøregistreringer vil være et svært viktig tiltak for å få gjennomført registreringer og avsatt nøkkelbiotoper på resterende areal.

Transport

Skogmeldingen gir en grundig gjennomgang av status og utfordringer knyttet til transport av tømmer fra skog til industri, spesielt for vei- og sjøtransport. Det har vært et svært godt samarbeid mellom regjeringen, transportmyndighetene og næringen de siste årene. Vi opplever at meldingen i stor grad reflekterer de tema som næringen har etterspurt. Men med tanke på hvor store gevinster som kan hentes ut og med tanke på at vår

konkurransulempe på transportområdet øker i forhold til våre konkurrenter i Sverige og Finland bør innsatsen økes.

Regjeringen varsler at den i NTP 2018-2029 vil foreslå en egen ordning for utbedring av flaskehals på fylkesveinettet. Dette er et svært målrettet og effektivt tiltak for å redusere næringens transportkostnader. Bedre utnyttelse av vogntogenes kapasitet innebærer dessuten vesentlig lavere drivstofforbruk og klimagassutslipp.

Skogeierforbundet er godt fornøyd med at Regjeringen foreslår å etablere en slik ordning, men mener at ordningen bør etableres så raskt som mulig, dvs. i budsjettet for 2017. En satsing på 300 millioner kroner (over 3-5 år) vil kunne utløse en årlig innsparing på 30 mill. kroner for tømmertransporten.

Skogeierforbundet vil også understreke betydningen av å få gjennomført en prøveordning med kjøretøyer med totalvekt opp til 74 tonn.

Det er nå gjort en gjennomgang av riks- og fylkesveinettet som er fulgt opp med administrativ oppskrivning av veier som tåler det. Med unntak for Vestlandet og Nord-Norge har prosessen kommet langt og gitt gode resultater. Oppskrivningen av kommunale veier går tregere og i mange kommuner er det nødvendig å gjøre et grundigere arbeid for at oppskrivningen av riks- og fylkesveier skal få full effekt. Selv om kommunale veier er kommunenes ansvar, kunne skogmeldingen vært tydeligere på dette.

Når det gjelder jernbane, bør det legges større vekt på betydningen jernbanen har for hele skognæringen i Innlandet, for mulighetene for økt avvirkning og økt verdiskaping, samt for virkesforsyning til treforedlingsindustrien, spesielt i Østfold.

Det siste året har aktørene i skognæringen gjennomført en grundig prosess i nært samarbeid med Jernbaneverket. Dette arbeidet har vist at det er mulig å redusere transportkostnadene med 35-40 millioner kr per år ved å gjennomføre aktuelle tiltak på strekningen Kongsvinger - Elverum - Hamar. Innsparingen skyldes delvis mer effektiv transport på bane og delvis overføring av gods fra vei til bane. Effektene vil være størst i de områder hvor høye transportkostnader har hemmet aktiviteten så langt. Tiltakene vil således legge grunnlag for en vesentlig økning av avvirkningen og verdiskapingen i Innlandet. Potensialet for økt avvirkning i det området som transporteres ut over Dovre-, Solør- og Rørosbanen er over 400.000 m³. Dette perspektivet kommer ikke fram i meldingen, og bør tillegges større vekt ved Stortingets behandling av den.

De siste årene er det satset stort på utbygging av jernbane i Norge, og denne satsingen har vært vellykket. Så langt har imidlertid jernbane-satsingen i det alt vesentlige vært rettet mot persontrafikk. I meldingen uttrykkes det usikkerhet om hvordan InterCity-utbyggingen vil påvirke skognæringens transporter. Den prosessen som næringen har gjennomført i samarbeid med Jernbaneverket, har dessverre vist at InterCity-utbyggingen vil redusere mulighetene for framføring av godstog på dagtid. Det er derfor nødvendig å øke oppmerksomheten om de strekninger som i Jernbaneverkets langsiktige planer er tiltenkt en rolle som godsbaner, dvs. Østre linje, Solør- og Rørosbanen, Sørlandsbanen og Bergensbanen. Dette bør komiteen følge opp.

Skogmeldingen inneholder en grundig omtale av sjøtransport og behovet for kaier, og varsler at regjeringen vil legge til rette for videre utbygging av kostnadseffektive kaier og terminaler egnet for tømmer. Dette er helt i tråd med næringens ønsker, men det er avgjørende at dette blir fulgt opp med nok midler til å realisere planene.

Kapital for å vitalisere norsk skogindustri

Det er positivt at mandatet for Investinors øremerkete skogmidler nå blir endret. Endringen gjør det mulig for Investinor å gå inn i eksisterende industri med tanke på restrukturering og utvikling av nye forretningsmodeller dersom dette kan gi den avkastning Investinor krever.

Endringen i mandatet til Investinor løser imidlertid ikke det generelle behovet for kapital til norsk skogindustri. Det er vanskelig å se for seg at Investinor vil kunne bidra med kapital til ny industri, nye produksjonsanlegg og større investeringer i eksisterende industri (kapitalintensive investeringer). Slik kapital er helt avgjørende for å få til den nødvendige vitaliseringen av norsk skogindustri.

Etablering av Fornybar AS er nevnt i meldingen, men uten noen vurderingen av hvordan investeringsselskapet bør kunne bidra med kapital til grønn industri basert på bruk av trevirke. Dette må nå vektlegges. Formålet med det planlagte investeringsselskapet er å investere i selskaper som direkte eller indirekte kan bidra til reduserte klimagassutslipp. Kapitalbehovet i næringen er nettopp knyttet å etablere eller fornye industri som gjennom sine produkter bidrar til å erstatte fossile ressurser og klimabelastende materialer, og på den måten reduserer klimagassutslippene. Komiteen bør nå tydeliggjøre at Fornybar AS nettopp bør gå inn i slike selskaper. Ensidig fokus på utvikling og bruk av ny teknologi vil kunne begrense disse mulighetene.

Med utgangspunkt i Sundvolden-erklæringen har Skogeierforbundet fremmet et forslag om en ordning som vil stimulere til å omplassere skogkapital til skogindustrikapital. Forslaget innebærer at den enkelte skogeier ved salg av tømmer får muligheten til å avsette midler til et investeringsfond for investeringer i norsk skogindustri.

Dette forslaget er ikke engang nevnt i meldingen. Regjeringen bør bes om å komme tilbake med et forslag om å etablere en slik ordning i revidert nasjonalbudsjett for 2017.

Forskning og Innovasjon

Betydningen av forskning og innovasjon kommer godt fram i skogmeldingen. Høy forsknings- og innovasjonsaktivitet er viktig for å styrke konkurranseevnen i skog- og trenæringen, for å utvikle nye produkter og for å utnytte skogens betydning i klimasammenheng. Forskning er også nødvendig for å utvikle nye bærekraftige løsninger i sektoren.

Det er viktig at det blir tatt særlig grep som sikrer en helhetlig og styrket satsing på forskning, utvikling og innovasjon i skognæringen. Dette kan gjøres på forskjellige måter og Stortinget bør be regjeringen om å komme tilbake med et forslag til organisering og innretning av en slik satsing i revidert nasjonalbudsjett for 2017, basert bl.a. på anbefalingene fra Skog22. Vi forutsetter at satsingen omfatter hele verdikjeden fra frø til ferdig produkt.

Norges Skogeierforbund vil understreke betydningen av at «Trebasert innovasjonsprogram» videreføres, enten som et eget program eller som en del av et større biobasert program.

Norges Skogeierforbud vil også understreke behovet for å styrke «Utviklingsfondet for skogbruket». Dette fondet er svært viktig for å få finansiert mindre, næringsrettede FoU-

prosjekter som er viktige for det operative skogbruket. Dette er prosjekter som har stor betydning for effektivisering og økt skogproduksjon i skogbruket.

Beredskap

Det er positivt at skogmeldingen tar opp problemstillinger knyttet til beredskap på skogområdet og anerkjenner at et godt samarbeid mellom myndigheter og privat sektor er en forutsetning for å kunne håndtere hendelser når de oppstår. Meldingen mangler derimot en beskrivelse av konkrete tiltak for å bedre beredskapen.

En samlet skognæring har i senere tid tatt opp behovet for harmonisering av beredskap med sentrale beredskapsmyndigheter på skogområdet, samt pekt på konkrete tiltak som kan bidra til å heve beredskapen vesentlig om næring og myndigheter jobber sammen. I tillegg til et stort behov for avklaring av ansvar og roller, er det eksempelvis behov for å utvikle metode for kartlegging av skader på skog, gjennomgang av muligheter for lagring av tømmer, samt mulige løsninger for å avhjelpe likviditetsutfordringer som kan oppstå.

Bør defineres som strategisk viktig næring

Med den avgjørende rolle skogen vil spille i omstillingen til lavutslippssamfunnet bør skognæringen etter Norges Skogeierforbunds syn defineres som en strategisk viktig næring for Norge. Dette må følges opp med et målrettet arbeid for å legge forholdene til rette for å realisere skogens muligheter.

Den finske strukturen for samarbeid mellom myndigheter og næring, og for systematisk oppfølging av saker som er viktig for å sikre næringens utvikling kan tjene som inspirasjon.